

La programació radifònica musical a l'era digital

Luis Miguel Pedrero

Facultad de Ciencias de la Información (Universidad Pontificia de Salamanca)

La indústria del disc ha vinculat històricament la difusió del seu producte als mitjans de comunicació audiovisual, fins fa poc concretats en la ràdio i la televisió. La progressiva acceptació del rock, gràcies a les seves facilitats de consum universal, va propiciar que aquest contingut s'assentés com un dels més demanats per les emissores de ràdio a causa dels seus relatius baixos costos i de la seva enorme potencialitat de comercialització: la diversificació dels estils i la seva consegüent adscripció entre el públic condueix a una ràpida segmentació de les audiències que, a la vegada, es constitueix en decisiu arma de posicionament enfront de la competència.

No obstant això, l'alt grau de concentració en aquesta indústria, el seu conservadorisme i la seva tendència a les pràctiques obscurantistes imposa *de facto* una homogeneïtzació del pop en els mitjans, sobretot en models radiodifusors estructuralment poc consolidats (cas d'Espanya).

A més, l'emergència de nous canals d'exposició (cinema, publicitat, videojocs o Internet); la popularització i abaratiment dels avenços tecnològics en sistemes de compressió i emmagatzematge del so (MP3) i d'enregistrament digital; i la *cada vegada més* elevada competència que dintre de la indústria de l'entreteniment oposa sectors com ara la moda, la literatura, el vídeo o l'esport obliguen a revisar la clàssica relació de simbiosi entre la indústria discogràfica i les emissores de ràdio musical, així com les estratègies programàtiques i regles de funcionament d'aquestes últimes.

El documental en suport digital

Manuela Penafria

Membre de l'equip d'investigació del Programa INTERREG II

Gonçalo Madail

Col·laborador de l'equip d'investigació del Programa INTERREG II

Francisco Merino

Col·laborador de l'equip d'investigació del Programa INTERREG II

És possible, basant-se en l'evolució històrica del film documental, afirmar que és un gènere que es va beneficiar sempre de les evolucions tecnològiques (en particular, de les càmeres de filmar i l'equip de so portàtils de la dècada dels seixanta). Podem també afirmar que aquest benefici resideix en